

Arrest

nr. 99 137 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging alsook de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 januari 2013 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 januari 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 2013 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN WESEMAEL, die *loco* advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Blijkens het administratief dossier werden diverse bevelen om het grondgebied te verlaten getroffen ten aanzien van de verzoekende partij .

1.2. Op 17 januari 2013 wordt de verzoekende partij opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Verwerende partij treft op dezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), dat terstond betekend wordt. Dit vormt de bestreden beslissing.

1.3. Tegen bovengenoemde beslissing van 17 januari 2013 dient de verzoekende partij op 22 januari 2013 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 95 694 van 23 januari 2013 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend op 16 maart 2013 om 1u39 om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bekomen van een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 17 januari 2013. De oorspronkelijk geplande repatriëring werd voorzien op dezelfde dag, namelijk 16 maart 2013.

De Raad merkt op dat de verzoekende partij reeds een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterste dringende noodzakelijkheid ten aanzien van dezelfde bestreden beslissing had ingeleid bij de Raad. Bij arrest nr. X van 23 januari 2013 verwierp de Raad reeds de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Aldus beschikte de verzoekende partij geenszins nog over de mogelijkheid een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden tegen de thans bestreden beslissing daar voornoemde beslissing reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een vordering een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die behandeld en verworpen werd door de Raad op 23 januari 2013.

Er wordt opgemerkt dat dergelijke attitude een manifeste uiting van misbruik van procedure is. Naast de vaststelling dat de verzoekende partij geen tweede behandeling kan krijgen door het indienen van een tweede vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen eenzelfde bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij klaarblijkelijk enkel de intentie had de procedure te misbruiken om de oorspronkelijk geplande repatriëring op 16 maart 2013 te laten schorsen of annuleren, nu zij haar verzoekschrift per faxpost indiende op zaterdag 16 maart 2013 om 1u39, zijnde slechts enkele uren voor de oorspronkelijk geplande repatriëring.

Dit gevoerde misbruik van procedure klemt nog meer nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij een asielaanvraag indiende op 14 maart 2013, waardoor de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing *de facto* geschorst werd op 14 maart 2013, zijnde 2 dagen voor de ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, nu de verzoekende partij over een tijdelijke verblijfstitel beschikt in het kader van haar asielaanvraag. Ter terechtzitting blijkt dat de raadsman van de verzoekende partij op de hoogte was van de ingediende asielaanvraag.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep

De Raad wijst op het bepaalde in artikel 39/73-1 van de vreemdelingenwet:

“Als de Raad vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest daartoe een terechtzitting op een nabije datum.

Het arrest wordt betekend aan de partijen.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

*De geldboete gaat van 125 tot 2500 euro. De Koning past elk jaar deze bedragen aan ingevolge de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.
De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere modaliteiten inzake de inning van de geldboete.”*

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan afgeleid worden uit het bestaan in hoofde van de verzoeker van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. 207.381).

Zoals uit de bespreking hoger blijkt, heeft de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen een beslissing van 17 januari 2013 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering terwijl de Raad zich al uitgesproken heeft over de vordering tot schorsing tegen deze beslissing op 23 januari 2013, waarbij de vordering werd afgewezen.

Bovendien kan worden vastgesteld dat de raadsman van de verzoekende partij niet diligent heeft opgetreden nu hij een onontvankelijke vordering tot schorsing indiende enkele uren voor de oorspronkelijk geplande repatriëring en nu hij op de hoogte was van het indienen van een asielaanvraag door de verzoekende partij twee dagen voordien.

Gelet op bovenstaande bespreking is de vordering in haar geheel manifest onontvankelijk, om meerdere redenen. Het onderhavig beroep kan wijzen op een kennelijk onrechtmatig beroep zodat het past daartoe partijen de gelegenheid te geven hun standpunt te kennen te geven ter terechtzitting op vrijdag 19 april 2013, om 9 u 30.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De terechtzitting zoals bedoeld bij artikel 39/73-1 van de vreemdelingenwet wordt bepaald op vrijdag 19 april 2013 om 9 uur 30.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VAN DEN BOSSCHE

N. VERMANDER